

รายงานวิจัย

เรื่อง

ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

Efficiency of Environmental Laws of Local Administrative
Organizations in Bang Kruay District Nonthaburi Province

โดย

ประกิต บุญมี

สุวัตถ์ ไกรสกุล

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2559

ชื่องานวิจัย: ประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ชื่อผู้วิจัย: ประภิต บุญมี และสุวัตถ์ ไกรสกุล

ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ: 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีและ 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดำเนินการวิจัยโดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaire) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน และค่าเอฟ (One-way ANOVA) โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) พิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมากทุกข้อ 2. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างตัวแปร พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนและอาชีพมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกข้อ

คำสำคัญ: งามูหมายสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม

Research Title: Efficiency of Environmental Laws of Local Administrative Organizations in Bang Kruay District Nonthaburi Province

Researcher: Prakid Boonmee and Suwat Kaisakul

Year: 2017

Abstract

The objectives of this study were: 1) to study the Efficiency of Environmental Laws of Local Administrative Organizations in Bang Kruay District Nonthaburi Province 2) to compare the Efficiency of Environmental Laws of Local Administrative Organizations in Bang Kruay District Nonthaburi Province by classifying on the personal factors. The research was conducted by quantitative research. The samples were people living in Bang Kruay District. 400 people in Nonthaburi. The statistics for analysis data used Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, and F-test with One Way ANOVA. Results of the Research

1. Overall, People have opinions on the Efficiency of Environmental Laws of Local Administrative Organizations in Bang Kruay District Nonthaburi Province was at the high level ($\bar{x}$ = 3.81). When considering each aspect, it was found that people have comments on the Efficiency of Environmental Laws of Local Administrative Organizations in Bang Kruay District Nonthaburi Province were at the high level. 2. The comparison from hypothesis testing, analysis of different variables, sex, age, education level, duration of community living and occupation result no difference. Therefore it rejects the hypothesis set. Therefore, the hypothesis was denied.

Keywords: Environmental Laws Local Administrative Organizations Environmental

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ดร.อนาวุฒิ ชูทรัพย์ อธิการบดี ประธานกรรมการการวิจัย คณะกรรมการการวิจัยทุกท่านที่ได้พิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัยแก่ข้าพเจ้าและคณะ รวมถึงที่ปรึกษาโครงการ ศาสตราจารย์ ดร.จุมพต สายสุนทร ที่ได้กรุณาอนุเคราะห์รับเป็นที่ปรึกษา และให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายวัชรเดช เกียรติชานน นายอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ความดีใด ๆ อันจะพึงมีจากรายงานการวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกท่าน ไม่ว่าจะป็นด้านกำลังใจ ด้านกำลังกาย หรือด้านสติปัญญา

ประกิต บุญมี และ สุวัฒน์ ไกรสกุล
กันยายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ของงานวิจัย.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ	6
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม	13
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	21
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	29
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	29
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ	30
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	32
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
4.2 ผลการวิเคราะห์การบริหารกิจการคณะสงฆ์: ศึกษากรณีเขตการปกครองคณะสงฆ์ตำบลท่า ไม้ จังหวัดสมุทรสาคร	36
4.3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจการคณะสงฆ์: ศึกษากรณีเขตการปกครองคณะสงฆ์ตำบล ท่าไม้ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	39
4.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารกิจการคณะสงฆ์: ศึกษากรณี เขตการปกครองคณะสงฆ์ตำบลท่าไม้ จังหวัดสมุทรสาคร	47
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	49
5.1 สรุปผลการวิจัย	49
5.2 อภิปรายผล	52
5.3 ข้อเสนอแนะ	55
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ.....	55
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	55
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก	60
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	61
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	63
ประวัติผู้วิจัย	69

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สรุปความหมายของประสิทธิภาพ	8
2.2 สรุปทฤษฎีประสิทธิภาพ.....	13
2.3 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม	18
2.4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
4.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม.....	36
4.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการบริหารจัดการ.....	37
4.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการบังคับใช้อกฎหมาย	38
4.5 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้อกฎหมาย	39
4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้อ กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ	40
4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้อ กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตาม อายุ.....	41
4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพ การใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนก ตามระดับการศึกษา	42
4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านการบังคับใช้ กฎหมาย	43
4.10การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจบังคับใช้อกฎหมาย	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน.....	45
4.12 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	46
4.13 ปัญหา อุปสรรค จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	47
4.14 ข้อเสนอแนะ จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.....	47

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ทฤษฎีระบบของเดวิด ฮีสตัน.....	9
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจของประเทศชาติที่ต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนา เมื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเมืองมีการขยายตัวเพื่อตอบสนองความเจริญเติบโตภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ทำให้ระบบสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเกิดความเสียหายจะพบได้จากการที่ทรัพยากรธรรมชาติเสียหายและเสื่อมโทรม ทำให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น เกิดภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญต่อการดำเนินนโยบายและกลไกให้เป็นไปตามหลักการพัฒนาที่เหมาะสม (พัชรราวลัย ศุภภะ, 2558: 2) ไม่มีใครรู้ว่าโลกร้อนมากเพียงใดที่จะ "ปลอดภัย" แต่ที่เรารู้ก็คือ ภาวะโลกร้อนกำลังก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้คนและระบบนิเวศ ความจริงที่เราเห็นได้ก็คือ ธารน้ำแข็งที่กำลังละลาย น้ำแข็งขั้วโลกละลาย ชั้นดินเยือกแข็ง (Permafrost) ที่อุ่นขึ้น ปะการังที่กำลังตาย ระดับน้ำทะเลที่กำลังเพิ่มสูงขึ้น ระบบนิเวศที่กำลังเปลี่ยนแปลง และคลื่นความร้อนที่ทำให้ถึงแก่ความตายได้ และไม่ใช่ นักวิทยาศาสตร์เท่านั้นที่กำลังเป็นประจักษ์พยานของความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ตั้งแต่ชนเผ่าอินูทิตในทวีปอาร์กติกทางตอนเหนือสุด จนถึงชาวเกาะใกล้เส้นศูนย์สูตร ผู้คนกำลังตื่นตระหนกเพราะผลกระทบจากภาวะโลกร้อน แต่ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น เรากำลังประสบกับภาวะโลกร้อนที่อันตรายแล้ว และเราต้องลงมือกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะโลกร้อนอันเป็นหายนะ ในขณะที่ยังไม่ทราบถึงผลกระทบทั้งหมดในระดับภูมิภาค ผลกระทบต่อไปนี้มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นหากเรายังปล่อยให้สภาพในปัจจุบันดำเนินต่อไป ผลกระทบที่น่าจะเกิดขึ้นและผลกระทบในตอนเริ่มต้นจากอุณหภูมิที่ร้อนขึ้นเล็กน้อยถึงปานกลางคือ ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากธารน้ำแข็งที่กำลังละลายและอุณหภูมิทั่วโลกที่กำลังสูงขึ้นจากการขยายตัวของน้ำในมหาสมุทร ก๊าซเรือนกระจกที่ถูกปล่อยออกมามหาศาลจากชั้นดินเยือกแข็งและป่าที่กำลังตาย มีความเสี่ยงมากขึ้นที่จะเกิดสภาพอากาศรุนแรง เช่น คลื่นความร้อน ความแห้งแล้ง และน้ำท่วม ในปัจจุบันความแห้งแล้งทั่วโลกได้เพิ่มสูงขึ้นมากกว่าใน 30 ปีที่ผ่านมา 2 เท่า ผลกระทบรุนแรงในระดับภูมิภาค ตัวอย่างเช่น ในยุโรปจะเกิดน้ำท่วมจากแม่น้ำเพิ่มขึ้นในพื้นที่ส่วนมากของทวีปและตามพื้นที่ชายฝั่งจะเสี่ยงต่อน้ำท่วม การกัดเซาะและการสูญเสียพื้นที่ในทะเลเพิ่มขึ้นอย่างมาก ระบบทางธรรมชาติ ซึ่งได้แก่ ธารน้ำแข็ง ปะการัง ป่าชายเลน ระบบนิเวศของทวีปอาร์กติก ระบบนิเวศของเทือกเขาสูง ป่าสนแถบหนาว ป่าเขตร้อน เขตลุ่มน้ำในทุ่งหญ้าและเขตทุ่งหญ้าในท้องถิ่นจะถูกคุกคามอย่างรุนแรง สัตว์สายพันธุ์ต่าง ๆ เสี่ยงต่อ

การสูญเสียพันธุ์มากขึ้น และเกิดความสูญเสียด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ผลกระทบที่รุนแรงกว่าจะตกอยู่กับประเทศยากจน ได้แก่ ประเทศที่กำลังพัฒนาของทวีปแอฟริกา เอเชียและมหาสมุทรแปซิฟิกที่มีความสามารถน้อยที่สุดในการป้องกันตนเองจากระดับทะเลที่สูงขึ้น การแพร่กระจายของเชื้อโรคและผลผลิตภาคเกษตรที่ต่ำลง ภาวะโลกร้อนทุกระดับจะทำให้ประเทศที่กำลังพัฒนาทุกขั้วขั้วมาวมามากที่สุด มนุษยชาติไม่เคยถูกกดดันให้ยื้อยุดกับวิกฤตสิ่งแวดล้อมที่หนักหน่วงเช่นนี้มาก่อน ถ้าเราไม่ลงมือทำอย่างเร่งด่วนและทันทีเพื่อหยุดภาวะโลกร้อน อาจทำให้เกิดความเสียหายที่ไม่สามารถย้อนกลับคืนได้ (Greenpeace Thailand: ออนไลน์, ค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2560)

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 (ราชกิจจานุเบกษา, 2535) พบว่ากฎหมายไม่ได้เป็นประเด็นสิ่งแวดล้อม แต่เป็นประเด็นด้านโครงสร้างทางความคิดของสังคมที่เป็นตัวกำหนดบทความของกฎหมายและกระบวนการตีความของการใช้กฎหมายโดยที่ถนนใหญ่ของกฎหมายคือ เน้นการสร้างความเป็นธรรมให้กับสังคม แต่ปัจจุบันถนนใหญ่ทางกฎหมายแบ่งออกเป็นสองขอยคือ ขอย 1 เป็นเรื่องของกฎหมายบ้านเมืองซึ่งเป็นกระบวนการตีความคดีเก่า ขอย 2 กฎหมายธรรมชาติมีหัวใจสำคัญอยู่ที่แนวความคิดมนุษย์กับธรรมชาติเป็นของคู่กัน ปัจจุบันสังคมไทยพูดถึงพลังงานทดแทน แต่ไม่ได้พูดถึงความสวยงามของโลก แต่มองไปที่จะทำอย่างไรให้พลังงานเพียงพอกับจำนวนประชาชนที่เพิ่มขึ้นจะต้องเอาคำว่า “สิ่งแวดล้อม” แยกออกจากคำว่า “การจัดการ” และเปลี่ยนการจัดการเป็นคำว่า “การอนุรักษ์” สิทธิมนุษยชนไม่ใช่เรื่องของมนุษย์เพียงอย่างเดียวธรรมชาติก็เป็นส่วนหนึ่งในสิทธิมนุษยชน กระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยเกิดจากศาลสั่งมาและอำนาจรัฐสั่งมา เมื่อมองมิติสิ่งแวดล้อมผ่านตัวกฎหมายระหว่างประเทศ หลักการคิดของเรื่องนี้มองอยู่ 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรกการมองว่ามนุษย์เป็นจุดศูนย์กลางของทุกอย่าง ดังนั้นไม่ว่ากิจกรรมใดๆ ก็ตาม เราจะทำเพื่อมารับใช้ความต้องการของมนุษย์ ประเด็นที่สองการมองว่ามนุษย์ไม่ใช่จุดศูนย์กลางของระบบนิเวศคือ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งในระบบนิเวศ (กิตติบดี ไยพูล, 2545: 13) ปัจจุบันมีการตราพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อใช้เป็นกฎหมายที่จะเอื้ออำนวยต่อการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นคือ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้มีผลทำให้เกิดมาตรการต่าง ๆ เช่น การรับรองครให้มีเอกภาพ การกำหนดนโยบายแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลพิษ การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมออกสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น (ธีระพล อรุณะภสิกร, 2552: 8) เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ใช้ บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่ มีมาตรการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างพอเพียงสมควรปรับปรุง ส่งเสริมประชาชนและองค์กรเอกชนให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จัดระบบการบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม กำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วน

ราชการ รัฐวิสาหกิจและราชการส่วนท้องถิ่น ให้เกิดการประสานงานและมีหน้าที่ร่วมกันในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและกำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่ไม่มีหน่วยงานได้รับผิดชอบโดยตรง กำหนดมาตรการควบคุมมลพิษด้วยการจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียระบบบำบัดน้ำเสียระบบกำจัดของเสียและเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมลพิษกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดมลพิษให้เป็นไปโดยชัดเจนและกำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมด้านกองทุนและความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการยอมรับที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, ออนไลน์. ค้นวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2560) รวมถึงบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาต่อผู้ที่ละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ซึ่งรัฐธรรมนูญได้มีหลักการเกี่ยวกับการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมจากภาครัฐสู่ท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมาย

บางกรวยเป็นอำเภอที่มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดของจังหวัดนนทบุรี และเป็นอำเภอหนึ่งที่อยู่ติดกับกรุงเทพมหานคร แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงวิถีชีวิตแบบเรือกสวนไร่นาเอาไว้อย่างชัดเจน อำเภอบางกรวยแบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 9 ตำบล แต่ละตำบลแบ่งออกเป็นหมู่บ้าน รวม 60 หมู่บ้าน (หรือ 41 หมู่บ้าน หากไม่นับรวมในเขตเทศบาลเมืองบางกรวยซึ่งไม่มีตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านแล้ว) ท้องที่อำเภอบางกรวยประกอบด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลเมืองบางกรวย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวัดชะลอและตำบลบางกรวยทั้งตำบล
2. เทศบาลตำบลปลายบาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางคูเวียงทั้งตำบล ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะหมู่ที่ 1, 2, 6, 7 และบางส่วนของหมู่ที่ 5) และตำบลปลายบางทั้งตำบล
3. เทศบาลตำบลศาลากลาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศาลากลางทั้งตำบล
4. เทศบาลตำบลบางสีทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางสีทองทั้งตำบล
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนทั้งตำบล
6. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนทองทั้งตำบล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลปลายบาง) (อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ออนไลน์)

ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าวิถีชีวิตของคนในชุมชนเริ่มมีการพัฒนาเข้าสู่วิถีชีวิตแบบสังคมเมืองที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้น บริษัท ห้างร้าน โรงงาน ห้างสรรพสินค้ามากขึ้นซึ่งการก่อสร้างและการดำเนินงานของหน่วยงานเหล่านั้นย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลมาจากการดำเนินงานต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม จึงควรศึกษาถึงประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย

จังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นแนวทางประการหนึ่งประกอบการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่กำลังขยายตัวและพัฒนาต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ประสิทธิภาพการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นอย่างไร

1.2.2 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันอย่างไรร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อประสิทธิภาพการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยการทบทวน เอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยมีขอบเขตด้านตัวแปรดังนี้

1) ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และอาชีพ

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ประสิทธิภาพการใช้อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม 2561 เป็นระยะเวลา 12 เดือน

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลผลิตภาพและประสิทธิภาพโดยประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่วัดได้หลายมิติตามแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการพิจารณา

1.6.2 กฎหมายสิ่งแวดล้อม หมายถึง พระราชบัญญัติที่ให้อำนาจหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

1.6.3 การใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับขั้นตอนในการดำเนินการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม

1.6.4 ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม หมายถึง ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย

1.6.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ได้แก่ 1) เทศบาลเมืองบางกรวย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวัดชะลอและตำบลบางกรวยทั้งตำบล 2) เทศบาลตำบลปลายบาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางคูเวียงทั้งตำบล ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะหมู่ที่ 1, 2, 6, 7 และบางส่วนของหมู่ที่ 5) และตำบลปลายบางทั้งตำบล 3) เทศบาลตำบลศาลากลาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศาลากลางทั้งตำบล 4) เทศบาลตำบลบางสีทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางสีทองทั้งตำบล 5) องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนทั้งตำบล 6) องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนทองทั้งตำบลและ 7) องค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลปลายบาง)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.7.2 ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีและ 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพมีนักวิชาการได้อธิบายไว้แตกต่างกันตามทัศนะของแต่ละท่าน ดังนี้

2.1.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

Millet, J.D. (1945: 4) กล่าวว่าประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่มวลมนุษยชนและได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้น ความสามารถที่ทำให้เกิดความสำเร็จตามความปรารถนาโดยใช้เวลาและความพยายามเล็กน้อยก็สามารถให้ผลงานสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ (Good, C.V., 1975: 153) ประสิทธิภาพของบุคคล (Human efficiency) เป็นความสัมพันธ์ในแง่บวกกับสิ่งที่ทุ่มเทให้กับงานซึ่งประสิทธิภาพในการทำงานนั้นมองจากแง่มุมของการทำงานแต่ละบุคคล โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ให้กับงาน เช่น กำลังงานกับผลลัพธ์ที่ได้จากงานนั้น (Ryan, T.A. & Smith, P.C., 1954: 276)

ประสิทธิภาพขององค์กร เช่น ประสิทธิภาพในเชิงธุรกิจเกี่ยวกับการทำงานของเครื่องจักร โดยพิจารณาว่างานใดที่มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นดูได้จากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลผลิต (Output) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าประสิทธิภาพเท่ากับผลผลิตลบด้วยปัจจัยนำเข้า แต่หากเป็นระบบการทำงานของภาครัฐ ต้องนำความพึงพอใจของประชาชน ผู้มาขอรับบริการรวมอยู่ด้วยซึ่งอาจเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ (Simon, H.A, 1960: 180-181)

$$E = (O-I) + S$$

E คือ ประสิทธิภาพของงาน (efficiency)

O คือ ผลผลิตหรือผลงานที่ได้รับ (output)

I คือ ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรทำการบริหารที่ใช้ไป (input)

S คือ ความพึงพอใจในผลงานที่ออกมา (satisfaction)

หลักการงานให้มีประสิทธิภาพในหนังสือ “The Twelve Principles of Efficiency” ซึ่งได้รับการยกย่อง กล่าวถึงมากในหลัก 12 ประการ ของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ทำความเข้าใจและกำหนดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้กระจ่างแจ้ง
2. ใช้หลักสามัญในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน
3. การให้คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง
4. ต้องรักษาความยุติธรรม
5. ปฏิบัติด้วยความยุติธรรม
6. การทำงานที่เชื่อถือได้ มีความฉับพลัน มีสมรรถภาพ ลงระเบียบเป็นหลักฐาน
7. งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง
8. งานสำเร็จทันเวลา
9. ผลงานได้มาตรฐาน
10. การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้
11. กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนได้
12. ให้บำเหน็จรางวัลแก่งานที่ดี

Kartz and Kahn (1987: 121) ซึ่งเป็นนักทฤษฎีที่ศึกษาองค์การในระบบเปิด (Open System) ได้เสนอแนวคิดโดยได้ทำการศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการทำงานได้ให้ความหมายว่าประสิทธิภาพคือ ส่วนประกอบต่อประสิทธิภาพผลขององค์กรนั้น ถ้าจะวัดจากปัจจัยนำเข้าเปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้นั้นจะทำให้การวัดประสิทธิภาพคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ประสิทธิภาพขององค์การหมายถึง การบรรลุเป้าหมายขององค์กร ในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้นๆ ปัจจัยต่าง ๆ คือ การฝึกอบรม ประสบการณ์ ความรู้สึกผูกพัน ซึ่งเป็นความสำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กรด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพคือ อัตราส่วนของผลผลิตต่อปัจจัยการวัดประสิทธิภาพมีตัวบ่งชี้หลายตัวประกอบด้วยกันเช่นอัตราการได้ผลตอบแทนในเงินลงทุนหรือทรัพย์สินที่เป็นทุนค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิตอัตราการสูญเสียเปลืองการใช้ทรัพยากรและอัตราส่วนของผลกำไรต่อค่าใช้จ่ายในการลงทุน (Gibson and Others (1988: 37)

จากเนื้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ คือ การบรรลุเป้าหมายของการกระทำตามแผนงานที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าประสิทธิภาพคือ ผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เช่น องค์ความรู้ ประสบการณ์การทำงาน ความเชี่ยวชาญในสิ่งที่กระทำ ภายใต้กรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยแผนงาน

ตารางที่ 2.1 สรุปความหมายของประสิทธิภาพ

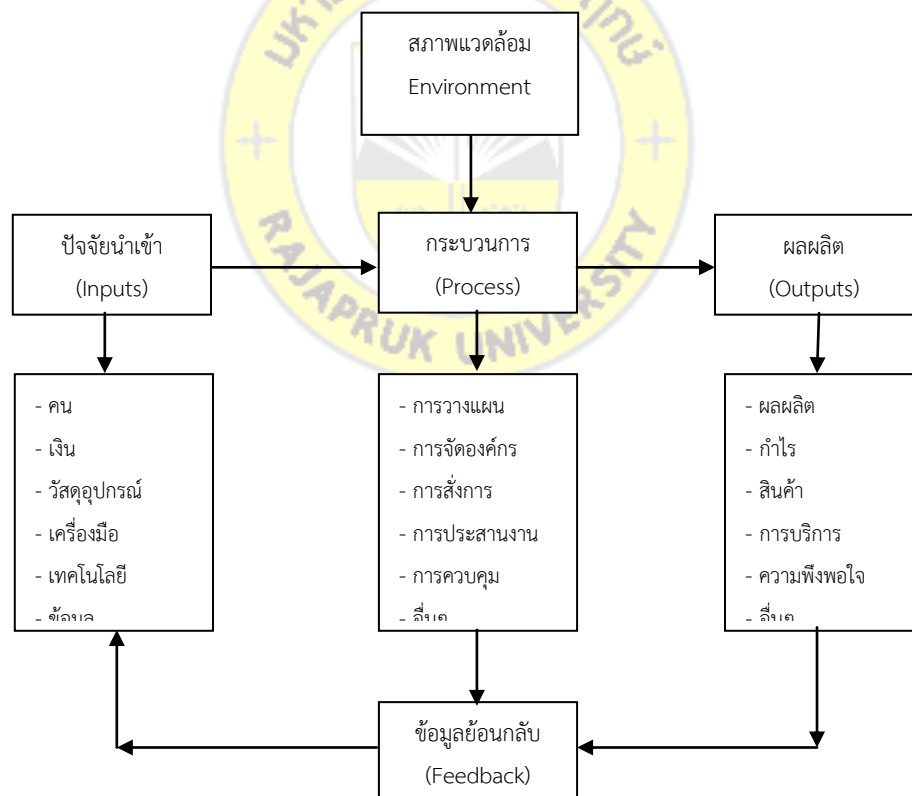
นักวิชาการ	ความหมายของประสิทธิภาพ
Millet, J.D. (1945: 4)	ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่มวลมนุษย์และได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้น
Good, C.V. (1975: 153)	ความสามารถ และความพยายามที่ทำให้เกิดความสำเร็จตามความปรารถนา ซึ่งทำให้ผลงานสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์
Ryan, T.A. & Smith, P.C. (1954: 276)	ประสิทธิภาพของบุคคล (Human efficiency) เป็นความสัมพันธ์ในแง่บวกกับสิ่งที่ทุ่มเทให้กับงาน ซึ่งประสิทธิภาพในการทำงานนั้นมองจากแง่มุมของการทำงานแต่ละบุคคล
Simon, H.A. (1960: 180-181)	ประสิทธิภาพองค์การดูได้จากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลผลิต (Output) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพเท่ากับผลผลิตลบด้วยปัจจัยนำเข้า
Kartz and Kahn (1987: 121)	ประสิทธิภาพคือ ส่วนประกอบต่อประสิทธิภาพผลองค์กรนั้น ถ้าจะวัดจากปัจจัยนำเข้าเปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้นั้น จะทำให้การวัดประสิทธิภาพคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง
Gibson and Others (1988: 37)	ประสิทธิภาพคือ อัตราส่วนของผลผลิตต่อปัจจัยการวัดประสิทธิภาพมีตัวบ่งชี้หลายตัวประกอบด้วยกันเช่นอัตราผลตอบแทนในเงินลงทุนหรือทรัพย์สินที่เป็นทุนค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิตอัตราการสูญเสียเปลืองการใช้ทรัพยากรและอัตราส่วนของผลกำไรต่อค่าใช้จ่ายในการลงทุน
ผู้วิจัย (2560)	ประสิทธิภาพคือ การบรรลุเป้าหมายของการกระทำตามแผนงานที่กำหนดไว้

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

จากศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพและการพัฒนา มีนักวิชาการหลากหลายท่านได้เสนอทฤษฎีไว้ ดังนี้

1) ทฤษฎีระบบของเดวิด อีสตัน (David Easton)

ทฤษฎีนี้เน้นการบริหารจัดการที่ระบบชัดเจนเป็นการสร้างประสิทธิภาพให้เกิดแก่องค์การตามแนวคิดของทฤษฎีระบบที่มีสมมติฐานที่สำคัญว่า ทุกส่วนของระบบมีความสัมพันธ์กับทุกส่วนอื่น ๆ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นกับส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตรกับส่วนอื่น ๆ เนื่องจากส่วนประกอบทุกส่วนของระบบไม่มีความเป็นอิสระต่อกัน จากแนวความคิดนี้ในสายตาของนักบริหารมองวาทองการใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเป็นธุรกิจเอกชนหรือรัฐบาล องค์กรทุกหน่วยงานต้องได้รับปัจจัยนำเข้า (Input) มากมายหลายประการในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยปัจจัยนำเข้าเหล่านี้จะได้รับกระบวนการ (Process) โดยองค์การเพื่อผลิตภักทหรือปัจจัยนำออก (Output) ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ (วิเชียร วิทยาอุดม, 2554: 86) ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 ทฤษฎีระบบของเดวิด อีสตัน

จากภาพที่ 2.1 ทฤษฎีระบบของเดวิด อีสตัน (David Easton) ได้แบ่งการดำเนินการขององค์การเป็นระบบต่างๆ ดังต่อไปนี้ สภาพแวดล้อมภายใน (Environment) ประกอบด้วย สภาพการทำงาน โครงสร้างองค์การ บรรยากาศในการทำงานและอื่น ๆ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยีและข้อมูล

กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ การสั่งการ การประสานงาน การควบคุมและอื่น ๆ

ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย ผลผลิต ผลกำไร สินค้า การบริการ ความพึงพอใจและอื่น ๆ

ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ ประกอบด้วย สังคม เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมายและคู่แข่งขององค์การอื่น ๆ

2) แนวคิดการบริหารของเฮนรี (Henry Fayol)

แนวทางการบริหารมีความเชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะหาทางศึกษาถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริหาร (Administrative) ซึ่งสามารถใช้ได้กับการบริหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหารซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร (Management Functions) 5 ประการ (Price, Alan. 2004: 110)

1) การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจและกำหนดขึ้นเป็นแผนปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

2) การจัดการ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารต้องจัดให้มีโครงสร้างงานต่างๆและอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของและตัวคนอยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

3) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งการงานต่าง ๆ ต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะกระทำให้ผลสำเร็จด้วยดี โดยที่ผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีต้องเข้าใจคนงานของตน จะต้องเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของคนงานและองค์การที่มีอยู่รวมถึงจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดทั้งขึ้นและลง นอกจากนี้ยังต้องทำการประเมินโครงสร้างขององค์การและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนเป็นประจำอีกด้วย หากโครงสร้างขององค์การที่เป็นอยู่ไม่เหมาะสมก็จำเป็นต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดหย่อนประสิทธิภาพ การไล่ออกเพื่อปรับปรุงกำลังคนที่มีอยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งจำเป็นต้องทำ

4) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้ เขากันได้และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

5) การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกัน ไตวากิจกรรมต่างๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเขากันได้กับแผนที่ไดวางไว้แล้ว

Henry Fayol ได้กำหนดหลักการในการบริหารจัดการขึ้น 14 ประการ (วิภาดา ทองเกลี้ยง, 2560: ออนไลน์) เป็นส่วนประกอบสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการ ดังนี้

1. หลักที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority & Responsibility) คือ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่แยกจากกันมิได้ ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่จะออกคำสั่งได้นั้น ต้องมีความรับผิดชอบต่อผลงานที่ตนทำไปนั้นด้วย

2. หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว (Unity of Command) คือ ในการกระทำใด ๆ คนงานควรได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสน ในคำสั่งด้วยการปฏิบัติตามหลักข้อนี้ ย่อมจะช่วยให้สามารถจัดสาเหตุแห่งการเกิดข้อขัดแย้งระหว่าง แผนงาน และระหว่างบุคคลในองค์การให้หมดไป

3. หลักของการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Unity of Direction) กิจกรรมของกลุ่มที่มีเป้าหมาย อันเดียวกันควรจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกัน เป็นไปตามแผนงานเพียงอัน เดียวร่วมกัน

4. หลักของการธารังไว้ซึ่งสายงาน (Scalar Chain) สายงานอันนี้คือสายการบังคับบัญชาจาก ระดับสูงมายังระดับต่ำสุด ด้วยสายการบังคับบัญชาดังกล่าวจะอำนวยให้การบังคับบัญชาเป็นไปตาม หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว และช่วยให้เกิดระเบียบในการส่งทอดข่าวสารข้อมูล ระหว่างกันอีกด้วย

5. หลักของการแบ่งงานกันทำ (Division of Work or Specialization) คือ การแบ่งแยก งานกันทำตามความถนัด โดยไม่คำนึงถึงว่าจะเป็นการงานด้านบริหารหรือด้านเทคนิค

6. หลักเกี่ยวกับระเบียบวินัย (Discipline) โดยถือว่าระเบียบวินัยในการทำงานนั้นเกิดจาก การปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำงาน ทั้งนี้โดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดการเคารพเชื่อฟังและทำงานตาม หน้าที่ด้วยความตั้งใจ เรื่องดังกล่าวนี้ จะทำได้ก็โดยที่ผู้บังคับบัญชาต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และเป็น ตัวอย่างที่ดี ข้อตกลงระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา จะต้องเป็นไปอย่างยุติธรรมมาก ที่สุดและจะต้องยึดถือเป็นหลักปฏิบัติอย่างคงเส้นคงวา

7. หลักของการถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual to General Interest) หลักข้อนี้ระบุว่า ส่วนรวมย่อมสำคัญกว่าส่วนย่อยต่าง ๆ เพื่อที่จะ

ให้สำเร็จผลตามเป้าหมายของกลุ่ม (องค์การ) นั้นผลประโยชน์ส่วนได้เสียของกลุ่มย่อมต้องสำคัญเหนืออื่นใดทั้งหมด

8. หลักของการให้ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration) การให้และวิธีการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนควรที่จะยุติธรรมและให้ความพอใจมากที่สุดแก่ทั้งฝ่ายลูกจ้างและนายจ้าง

9. หลักของการรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง (Centralization) หมายถึง ว่าในการบริหารจะมีการรวมอำนาจไว้ที่จุดศูนย์กลาง เพื่อให้ควบคุมส่วนต่าง ๆ ขององค์การไว้ได้เสมอ และการกระจายอำนาจจะมากน้อยเพียงใดก็ย่อมแล้วแต่กรณี

10. หลักของความมีระเบียบเรียบร้อย (Order) ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าสิ่งของหรือคนต่างต้องมีระเบียบและรู้ว่าตนอยู่ในที่ใดของส่วนรวม หลักนี้ก็คือหลักมูลฐานที่ใช้ในการจัดสิ่งของและตัวคนในการจัดองค์การนั่นเอง

11. หลักของความเสมอภาค (Equity) ผู้บริหารต้องยึดถือความเอื้ออารีและความยุติธรรมเป็นหลักปฏิบัติต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความจงรักภักดี และการอุทิศตนเพื่องาน

12. หลักของความมีเสถียรภาพของการว่าจ้างทำงาน (Stability of Tanure) กล่าวว่่าทั้งผู้บริหารและคนงานต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง เพื่อเรียนรู้งานจนทำงานได้ดี การที่คนเข้าออกมากย่อมเป็นสาเหตุให้ต้องสิ้นเปลือง และเป็นผลของการบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

13. หลักของความคิดริเริ่ม (Initiative) เนื่องจากว่าคนฉลาดย่อมต้องการที่จะได้รับความพอใจจากการที่ตนได้ทำอะไรด้วยตัวเอง ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาควรเปิดโอกาสให้ผู้ผู้น้อยได้ใช้ความคิดริเริ่มของตนบ้าง

14. หลักของความสามัคคี (Esprit de Corps) เน้นถึงความจำเป็นที่คนต้องทำงานเป็นกลุ่มที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Teamwork) และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการติดต่อสื่อสาร (Communication) เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มทำงานที่ดี

จากเนื้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า ทฤษฎีประสิทธิภาพคือ ทฤษฎีที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์การไม่ว่าเอกชนหรือรัฐนำไปใช้ในการปฏิบัติอันส่งผลต่อผลลัพธ์ที่ออกมาในรูปแบบของผลงานที่กำหนดตามวัตถุประสงค์ของโครงการโดยผ่านระบบการบังคับบัญชาในหน่วยงาน หรือองค์กร

ตารางที่ 2.2 สรุปทฤษฎีประสิทธิภาพ

นักวิชาการ	ทฤษฎีประสิทธิภาพ
Price, Alan. (2004: 110)	Management Functions มี 5 ประการ คือ 1) Planning 2) Organizing 3) Commanding 4) Coordinating 5) Controlling)
วิเชียร วิทยาอุดม (2554: 86)	องค์การทุกหน่วยงานต้องได้รับปัจจัยนำเข้า (Input) มากหมายหลายประการใน สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยปัจจัยนำเข้าเหล่านี้จะได้รับกระบวนการ (Process) โดยองค์การเพื่อผลิตภัณฑหรือปัจจัยนำออก (Output) ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์
วิภาดา ทองเกลี้ยง (2560: ออนไลน์)	Henry Fayol ได้กำหนดหลักการในการบริหารจัดการขึ้น 14 ประการ คือ 1) Authority & Responsibility 2) Unity of Command 3) Unity of Direction 4) Scalar Chain 5) Division of Work or Specialization 6) Discipline 7) Subordination of Individual to General Interest 8) Remuneration 9) Centralization 10) Order 11) Equity 12) Stability of Tanure 13) Initiative 14) Esprit de Corps
ผู้วิจัย (2560)	ทฤษฎีประสิทธิภาพคือ ทฤษฎีที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์กรนำไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม

กฎหมายสิ่งแวดล้อมเป็นกลไกหนึ่งที่เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการป้องกัน แก้ไขและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการคุ้มครองส่งเสริมและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเพื่อให้มนุษย์สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและสวัสดิภาพหรือคุณภาพชีวิต โดยการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด การอนุมัติการกำหนดนโยบายและการจัดทำแผนหรือการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามา

มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดลอม ผู้วิจัยได้ศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม ดังนี้

2.2.1 พระราชบัญญัติที่ให้อำนาจในการจัดการสิ่งแวดล้อม

ในปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวนมากและมีการบัญญัติไว้เป็นเวลานาน ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานใดเป็นการเฉพาะและมีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบดูแลซ้ำซ้อนกันหลายหน่วยงาน รวมถึงการขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบซึ่งนำมาสู่การขาดการประสานความร่วมมือในการร่วมกันป้องกันการกระทำความผิดจนเกิดความสับสน ในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผลของการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมสามารถแบ่งออกเป็นผลบังคับทางอาญา ผลบังคับทางแพ่ง และผลบังคับทางการปกครอง (สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, 2557: ออนไลน์) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้าใจถึงบทบาทอำนาจและหน้าที่ตามภารกิจด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม พระราชบัญญัติที่ให้อำนาจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรงสำหรับใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมคือ 1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 2. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 3. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 4. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 5. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2543 6. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 7. พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ.2485 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2543 8. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2540 และ 9. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2539 ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมาย สิ่งแวดล้อมพื้นฐานหลักในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศ เนื่องจากมีบทบัญญัติโดยตรงที่รับรองสิทธิหน้าที่และส่งเสริมประชาชน รวมถึงองค์กรเอกชนใหม่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนจัดระบบการบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อมกำหนดอำนาจของสวนราชการต่างๆ ใหม่หน้าที่ร่วมกันในด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมถึงมีมาตรการที่ใช้บังคับในการจัดการมลพิษสิ่งแวดล้อมครอบคลุมทุกด้าน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2535)

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม

กฎหมายสิ่งแวดล้อมเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นมา เพื่อการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาและการดำเนินกิจกรรมด้านต่างๆ ของมนุษย์ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในกระบวนการพัฒนาและการผลิต กิจกรรมของมนุษย์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ทรุดโทรม รวมถึงการไม่สมดุลระหว่างการใช้กับการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการไม่เป็นธรรมและความเสมอภาคในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่

อย่างจำกัด จากปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม การขาดความเป็นธรรมและความเสมอภาคในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าวที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่เฉพาะแล้วยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาคและบางกรณีอาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของโลกโดยรวม อาทิ การปล่อยก๊าซกำมะถันจากโรงงานอุตสาหกรรมชั้นสู่ชั้นบรรยากาศของโลก ส่งผลต่อภาวะเรือนกระจก (Green House Effect) หลักเกณฑ์พื้นฐานของกฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมครอบคลุมถึงปัญหากฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพพลานามัยสภาวะความเป็นอยู่ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในสังคมนั้นด้วย

สวนเจตนาธรรมณ์ของกฎหมายสิ่งแวดล้อมจะเป็นการกำหนดนโยบายและการจัดการสิ่งแวดล้อมซึ่งประกอบไปด้วยการกำหนดนโยบายการวางแผนสิ่งแวดล้อมการกำหนดมาตรการสำหรับการดำเนินการตามนโยบาย และแผนการกำหนดและจัดตั้งองค์กร และสถาบันที่เหมาะสมสำหรับการบริหารและจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการกำหนดนโยบายและมีการวางแผนตามหลักวิชาการว่าด้วยการบริหารสิ่งแวดล้อมและหลักการอนุรักษ์วิทยาสำหรับนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถที่จะทำให้เกิดอย่างมีประสิทธิภาพได้ ถ้าหากว่าไม่มีมาตรการสำหรับการดำเนินการตามนโยบายและแผนสำหรับประเทศที่มีความก้าวหน้าหรือเป็นผู้นำทางด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อมก็จะมีกำหนดกฎหมายว่าด้วยนโยบายและการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กร เพื่อจัดทำนโยบายและแผน ตลอดจนได้มีการกำหนดหรือจัดตั้งองค์กรที่นำมาตราการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายมาบังคับใช้เพื่อให้ปรากฏผลในทางปฏิบัติ

กฎหมายสิ่งแวดล้อมมิใช่สาขาวิชากฎหมายที่แยกตัวออกมาจากกฎหมายลักษณะอื่น ๆ โดยเด็ดขาด แต่มีความเกี่ยวพันกับหลักกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญาและกฎหมายมหาชนหลายลักษณะด้วยกัน กฎหมายสิ่งแวดล้อมส่วนหนึ่งถือว่าเป็นกฎหมายปกครองลักษณะพิเศษ กฎหมายสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับวิชาการสาขาอื่น ๆ ความรู้และความเข้าใจปัญหาและแง่มุมทางเทคนิคของศาสตร์และวิทยาการที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาการพัฒนาและการปรับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติสอดคล้องกับ เสาวภาคี สุกุลโรมวิลาส ที่กล่าววากฎหมายสิ่งแวดล้อมมีขอบเขตครอบคลุมถึงปัญหากฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพพลานามัย สภาวะความเป็นอยู่ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในสังคมนั้นด้วย กฎหมายสิ่งแวดล้อมมิใช่กฎหมายที่แยกตัวออกมาจากกฎหมายอื่น ๆ อย่างเด็ดขาด เพราะมีความเกี่ยวพันกับหลักกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญาและกฎหมายมหาชนหลายลักษณะด้วยกัน (เสาวภาคี สุกุลโรมวิลาส, 2556: 48)

2.2.3 ลักษณะการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การใช้อำนาจตามกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลในการออกข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้น มีข้อจำกัดในการใช้กฎหมายหลาย (อุดมศักดิ์ สนิธิพงษ์, 2552: 425) ประการ

1. ความไม่ครอบคลุมของกฎข้อบัญญัติที่นำออกมาใช้บังคับในการออกกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นยังไม่ได้มีการกำหนดมาตรการให้ครอบคลุมทุกขั้นตอน เช่น การวางแผน การจัดการ การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการออกกฎหมายหรือหลักเกณฑ์วิธีการขั้นตอนในการจัดการ ทำให้ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายลดลง

2. การขาดบุคลากรผู้ชำนาญการในเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีการจัดตั้งได้ไม่นานทำให้ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญประกอบกับปัญหาสิ่งแวดล้อมมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงตามสภาวะการณ์ทำให้จำเป็นต้องมีผู้ชำนาญการในเรื่องสิ่งแวดล้อม

3. การขาดความเป็นเอกภาพในการใช้อำนาจทางกฎหมายในการดำเนินการ ในเรื่องสิ่งแวดล้อมระหว่างหน่วยงานของรัฐ การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น ไม่ได้มีเพียงองค์การบริหารส่วนตำบลเพียงองค์กรเดียวที่เข้าไปดูแลจัดการ ทั้งนี้เป็นตามกฎหมายที่ให้อำนาจแกหน่วยงานในการเข้าไปจัดการ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสีย นอกจากองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปดูแลโดยใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติสาธารณสุขแล้วยังต้องมีสำนักงานอุตสาหกรรมของแต่ละจังหวัดต้องเข้าร่วมในการจัดการแก้ไข การจัดการจึงไม่อาจจะแล้วเสร็จได้ในคราวเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีเรื่องอื่น ๆ เช่น ในเรื่องของทรัพยากรป่าไม้ก็มีกฎหมายที่เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องเข้ามาดูแล เป็นต้น

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 มาตรา 35 กำหนดว่า “ปัญหาของกฎหมายที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ยังขาดความชัดเจนครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยที่ส่วนใหญ่แล้วจะเน้นแต่การแก้ไขปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นเท่านั้นทั้งที่ควรจะให้ความสำคัญเริ่มต้นตั้งแต่การป้องกันและทำในทุกๆ พื้นที่ไม่จำเพาะแต่พื้นที่ที่มีการอนุรักษ์หรือเกิดมลพิษเท่านั้น” เพราะพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 เป็นกฎหมายพื้นฐานที่มีขอบข่ายครอบคลุมการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการควบคุมภาวะมลพิษทุกๆ ด้าน (จรุศ ศรีสถิตย, 2556: 42) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ได้มีการออกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2545 เรื่อง ยกเลิกการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยการยกเลิกเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทั้งหมดตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาครั้งที่ 1 และได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2548 แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ลงวันที่ 26 กันยายน 2548

แต่งตั้งให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสุขาภิบาล และนักวิชาสิ่งแวดล้อม ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป (กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2557: ออนไลน์) และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ได้มีคำสั่งของรัฐมนตรีกองการกระทรวงสาธารณสุข โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 สวน เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการกองอนามัย และสิ่งแวดล้อมของเทศบาล และหัวหน้าสวนสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข (เฉลิมชาติ แจมจรรยา และคณะ, 2541: 55)

2.2.4 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม

การเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา อ้างตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 47, พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 80 การแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานสวนท้องถิ่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ นายตรวจ หรือนายช่าง อ้างตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 44 และมาตรา 45, พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2522 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2543 มาตรา 49 การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษใน ท้องที่ที่ได้กำหนดเป็นเขตควบคุมมลพิษ พร้อมประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินกองทุนสำหรับก่อสร้างหรือดำเนินการที่จำเป็นสำหรับการลดและขจัดมลพิษนั้นต่อผู้ว่า ราชการจังหวัด เพื่อรวบรวมไว้ในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด อ ้างตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 60 และ มาตรา 61 การพิจารณาออกใบอนุญาตผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย อ้างตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 73 การ ออกคำสั่งกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข และการออกคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวตาม คำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ จัดส่งน้ำเสีย หรือของเสียจากแหล่งกำเนิดของเสียรวมจนกว่าจะได้มีการก่อสร้างติดตั้ง และเปิดดำเนินการระบบ บำบัดเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมในเขตท้องที่นั้นอ้างตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 74 และมาตร 75 การดำเนินการควบคุมการทำงาน หรืออาจจ้างให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการ บำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียเป็นผู้ดำเนินงาน และควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมก็ได้ และน้ำเสียที่ได้ รับการบำบัดจะต้องได้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามที่กำหนดและการรวบรวม

รายงานด้วยก็ได้ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน อยเดือนละครั้ง และการจัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับ และเรียกองค์เสียหายในสวนที่เกี่ยวข้องกับ ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสีย (พัชรวาลัย ศุภภะ, 2558: 76)

จากเนื้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในเขตการปกครองท้องถิ่น นั้นต้องพิจารณาจากเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กฎหมายตั้งขึ้นใน การดำเนินขั้นตอน และกระบวนการในการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมตลอดจนพิจารณาบทลงโทษแก่ผู้ ที่ละเมิดไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

ตารางที่ 2.3 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม

นักวิชาการ	แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม
สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (2557: ออนไลน์)	ประเทศไทยมีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมและการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวนมากและ มีการบัญญัติไว้นาน ซึ่งการบังคับใช้กฎหมาย เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานใดเป็นการ เฉพาะและมีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบดูแลซ้ำซ้อนกัน หลายหน่วยงาน รวมถึงการขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบซึ่งนำมาสู่การขาดการประสาน ความร่วมมือในการร่วมกันป้องกันการกระทำความผิดจน เกิดความสับสน ในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผลของการบังคับใช้กฎหมาย สิ่งแวดล้อมสามารถแบ่งออกเป็นผลบังคับทางอาญา ผล บังคับทางแพ่ง และผลบังคับทางการปกครอง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2535)	กฎหมายสิ่งแวดล้อมพื้นฐานหลักในการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศ เนื่องจากมีบทบัญญัติ โดยตรงที่รับรองสิทธิหน้าที่และส่งเสริมประชาชน รวมถึง องค์กรเอกชนใหม่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนจัดระบบการบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 2.3 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม
เสาวภาคี สกฤโรมิลาส (2556: 48)	กฎหมายสิ่งแวดล้อมมีขอบเขตครอบคลุมถึงปัญหากฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพพลานามัย สภาวะความเป็นอยู่ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในสังคมนั้นด้วย กฎหมายสิ่งแวดล้อมมิใช่กฎหมายที่แยกตัวออกมาจากกฎหมายอื่น ๆ อย่างเด็ดขาด เพราะมีความเกี่ยวพันกับหลักกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา และกฎหมายมหาชนหลายลักษณะด้วยกัน
อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์ (2552: 425)	ข้อจำกัดในการใช้กฎหมาย 1. ความไม่ครอบคลุมของกฎข้อบัญญัติที่นำออกมาใช้บังคับในการออกกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นยังไม่ได้มีการกำหนดมาตรการให้ครอบคลุมทุกขั้นตอน 2. การขาดบุคลากรผู้ชำนาญการในเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 3. การขาดความเป็นเอกภาพในการใช้อำนาจทางกฎหมายในการดำเนินการในเรื่องสิ่งแวดล้อมระหว่างหน่วยงานของรัฐ
ธเรศ ศรีสถิตย (2556: 42)	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 เป็นกฎหมายพื้นฐานที่มีขอบข่ายครอบคลุมการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการควบคุมภาวะมลพิษทุกๆ ด้าน
กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2557: ออนไลน์)	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ได้มีการออกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2545 เรื่อง ยกเลิกการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยการยกเลิกเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทั้งหมดตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะที่ 1 และได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2548 แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม

ตารางที่ 2.3 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม
พัชรราวลัย ศุภภา (2558: 76)	การกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการรักษาการ ดำเนินการ และการควบคุมดูแลเกี่ยวกับกฎหมาย สิ่งแวดล้อมนั้นอาศัยตามกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติ รักษาความสะอาดและความเปราะบางระเบียบเรียบร้อยของ บ้านเมือง พ.ศ.2522 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535
เฉลิมชาติ แจ่มจรรยา และคณะ (2541: 55)	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ได้มีคำสั่งของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยอาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องคำสั่งแต่งตั้งเจ้า พนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 สวนเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการกองอนามัย และสิ่งแวดล้อมของเทศบาล และหัวหน้าสวนสาธารณสุข ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข
ผู้วิจัย (2560)	การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในเขตการปกครองท้องถิ่น นั้นต้องพิจารณาจากเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กฎหมายตั้งขึ้นในการดำเนินขั้นตอน และกระบวนการในการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมตลอดจน พิจารณาบทลงโทษแก่ผู้ที่ละเมิดไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมาย กำหนดด้วย

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

2.3.1 ข้อมูลทั่วไป

บางกรวยเป็นอำเภอที่มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดของจังหวัดนนทบุรี และเป็นอำเภอหนึ่งที่อยู่ติดกับกรุงเทพมหานคร แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงวิถีชีวิตแบบเรือกสวนไร่นาเอาไว้อย่างชัดเจน อำเภอบางกรวยตั้งอยู่ทางใต้สุดของจังหวัด ห่างจากตัวจังหวัด 16.86 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอบางใหญ่และอำเภอเมืองนนทบุรี มีคลองขุดใหม่, คลองจินบ้าย, ถนนบางม่วง-บางคูรัด, คลองหัวคูใน (วัดพระเงิน), คลองบางนา, คลองนาคเกี้ยว, คลองบางค้อ, คลองบางกอกน้อย, คลองวัดแดง, แนวรั้วหมู่บ้านยาวพรรณ, ถนนบางศรีเมือง 1, คลองวัดสนาม, คลองบางสีทอง, ซอยบางกรวย-ไทรน้อย 30 (วัดรวกบางสีทอง), ซอยบางไผ่ ซอย 3 (วัดรวกบางสีทอง), ถนนบางไผ่พัฒนา, คลองธรรมบาล และคลองบางกรวยเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอเมืองนนทบุรีและเขตบางซื่อ (กรุงเทพมหานคร) มีแนวกึ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตบางพลัด, เขตตลิ่งชัน และเขตทวีวัฒนา (กรุงเทพมหานคร) มีทางรถไฟสายใต้, คลองบางกอกน้อย และคลองมหาสวัสดิ์เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอพุทธมณฑล (จังหวัดนครปฐม) มีคลองนราภิรมย์เป็นเส้นแบ่งเขต (อำเภอบางกรวย, ออนไลน์)

2.3.2 ประวัติอำเภอบางกรวย

อำเภอบางใหญ่ ได้รับการจัดตั้งเป็นอำเภอเมื่อปี พ.ศ. 2447 ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดนนทบุรี มีเนื้อที่กว้างขวางมาก ต่อมาเจ้าหน้าที่ราชการดูแลไม่ทั่วถึง จึงได้แบ่งเขตการปกครองตำบลบางใหญ่และบางม่วงทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือไปตั้งเป็นกิ่งอำเภอบางแม่นางในปี พ.ศ. 2460 ขึ้นอยู่กับอำเภอบางใหญ่จนถึงปี พ.ศ. 2464 จึงได้ยกฐานะเป็นอำเภอ

ต่อมาอำเภอบางใหญ่ซึ่งกลายเป็นอำเภอทางใต้สุดของจังหวัดนนทบุรีหลังจากการแบ่งเขต มีรูปพื้นที่คล้ายกรวยยื่นออกไปทางแม่น้ำเจ้าพระยา คนส่วนใหญ่จึงเรียกว่า "หัวแหลมบางกรวย" กระทรวงมหาดไทยจึงได้ประกาศเปลี่ยนชื่ออำเภอตามบริเวณที่ตั้งอำเภอและตามการเรียกของคนสมัยนั้นเป็น อำเภอบางกรวย เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2473 พร้อม ๆ กับที่อำเภอบางแม่นางได้เปลี่ยนชื่อเป็น "อำเภอบางใหญ่"แทน (ราชกิจจานุเบกษา 47 ก: 226-228)

ครั้นในปี พ.ศ. 2486 จังหวัดนนทบุรีถูกยุบลงเนื่องจากขณะนั้นเกิดปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ อำเภอบางกรวยถูกโอนไปเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดธนบุรี แต่ภายหลังก็ได้กลับมาอยู่ในการปกครองของจังหวัดนนทบุรีซึ่งได้รับการยกฐานะขึ้นมามีอีกครั้งในปี พ.ศ. 2489 (พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครนายก พุทธศักราช 2489)

ในวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2490 ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยเปลี่ยนแปลงเขตตำบลเดิมและตั้งตำบลใหม่ โดยแยกพื้นที่บางส่วนของตำบลบางกรวยจัดตั้งเป็นตำบลวัดชะลอ แยกพื้นที่บางส่วนของตำบลมหาสวัสดิ์จัดตั้งเป็นตำบลบางขุน และแยกพื้นที่บางส่วนของตำบลศาลากลางจัดตั้งเป็นตำบลปลายบาง มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน ปีเดียวกัน (ราชกิจจานุเบกษา 64 26ง: 1114-1433) ท้องที่อำเภอบางกรวยจึงประกอบด้วย 9 ตำบลจนถึงปัจจุบัน

2.3.3 การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอบางกรวยประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลเมืองบางกรวย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวัดชะลอและตำบลบางกรวยทั้งตำบล
2. เทศบาลตำบลปลายบาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางคูเวียงทั้งตำบล ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะหมู่ที่ 1, 2, 6, 7 และบางส่วนของหมู่ที่ 5) และตำบลปลายบางทั้งตำบล
3. เทศบาลตำบลศาลากลาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศาลากลางทั้งตำบล
4. เทศบาลตำบลบางสีทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางสีทองทั้งตำบล
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนทั้งตำบล
6. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนทองทั้งตำบล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลปลายบาง)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม (สุวิชา สุภามา 2552: 82) พบว่าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายอยู่ในระดับน้อย ผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ขอเสนอแนะการปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายสิ่งแวดล้อมและแนวทางการปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยข้อจำกัดและการขาดประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะกรณีมลพิษทางน้ำ การวิจัยนี้เสนอแนะว่า อปท. ควรพัฒนานโยบายเชิงบวก โดยการสนับสนุนการสร้างภาคีภาคประชาชนและเอกชน ภาคประชาคมไซเบอร์กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่าควรรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในหลายรูปแบบได้แก่ การฝึกอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม การเพิ่มบทบาทให้แก่อสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ท.ส.ม.) โดยให้มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนและจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินกิจกรรมตามงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานแบบไตรภาคีได้แก่ ภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนร่วมมือกันทำงานที่สำคัญอย่างยิ่งในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายควรดำเนินการแก้ไขกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่หลายฉบับ ควรรวบรวมกฎหมาย สิ่งแวดล้อมไทยนำมาปรับปรุงเพื่อให้เกิดเอกภาพที่แท้จริง บังเกิดการประสานงานที่ดีและรวดเร็ว โดยที่

เจ้าหน้าที่และประชาชนมีความเข้าใจ สามารถปฏิบัติงานได้ดี อีกประเด็นที่ค้นพบจากการศึกษาควรมีการกระจายอำนาจแกสวณภูมิภาค และสวนท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น อัตราการแปลผลของตัวแปรอิสระสวนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าภาครัฐ ภาคเอกชนได้ผลดี และภาคประชาชน ได้ดำเนินการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ผลดีอยู่ในระดับปานกลาง ควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นเพื่อไปสู่ระดับดีมาก ต่อไป (สุขุมรัฐ สารีบุตร, 2555: 12) และยังพบว่าผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงราย จำนวน 61 ชุมชน โดยแต่ละชุมชนจะเก็บจากผู้นำชุมชนที่ทำหน้าที่เป็นประธานในกลุ่มต่างๆ โดยเก็บ ข้อมูลชุมชนละ 4 คน รวม 244 คน ประกอบด้วย ประธานชุมชน ประธานอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน ประธานกลุ่มแม่บ้าน และประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสวนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมใช้การวิเคราะห์ t-test และ F-test โดยผลการวิจัยพบวาระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้นำชุมชนในภาพรวมในทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยสวนบุคคลของผู้นำด้านเพศ อายุอาชีพ มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมแต่ประสพการณ์การเป็นผู้นำชุมชนไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านโรงงาน ด้านอาคารอสังหาริมทรัพย์ ด้านที่อยู่อาศัยมีผลต่อการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการสื่อสาร เรื่องสิ่งพิมพ์เสียง สื่อโฆษณา มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล นครเชียงราย (จิราพร อนุรักษ์, 2554) การบำบัดน้ำเสียในชุมชนพบว่าการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ความรู้ การบำบัดน้ำเสียชุมชนด้วยเทคนิคทางสิ่งแวดล้อมของชุมชนบริเวณแม่น้ำปะเหลียนจังหวัดตรัง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้รู้ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสียชุมชนและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ตามกรอบของเทคนิคทางสิ่งแวดล้อม 4 ขั้นตอน ได้แก่ คุณค่าทางนิเวศ กฎแห่งการเปลี่ยนแปลง เทคนิคการบำบัดและการตรวจสอบเพื่อความยั่งยืนสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยองค์ความรู้การบำบัดน้ำเสียชุมชน ประกอบด้วยคุณค่าทางนิเวศพบว่า บทบาทหน้าที่ของแม่น้ำปะเหลียนใช้สำหรับอุปโภค บริโภค การเกษตร ทำประมง แหล่งท่องเที่ยวและการสัญจรทางเรือ องค์ประกอบของน้ำแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ องค์ประกอบของน้ำดีและน้ำเสีย แหล่งกำเนิดน้ำเสียในชุมชนมาจาก 2 แหล่ง คือ ธรรมชาติและกิจกรรมของมนุษย์ กฎแห่งการเปลี่ยนแปลงพบว่า การเปลี่ยนแปลงของน้ำแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ 1) การเปลี่ยนแปลง บทบาทหน้าที่ที่ทำให้สัตว์น้ำไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้และ 2) การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของน้ำทั้งที่ส่งผลและไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของน้ำ เทคนิคการบำบัดพบว่า การบำบัดน้ำเสียมี 2 แนวทางคือ การบำบัดน้ำเสียโดยธรรมชาติและ การบำบัดน้ำเสียด้วยเทคโนโลยี สวนการตรวจสอบเพื่อความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม พบว่ามี การตรวจสอบ โดยการวัดคุณภาพน้ำที่ใน 2 ลักษณะ คือการตรวจสอบคุณภาพน้ำด้วยการสังเกตทางกายภาพ

ชีวภาพและผลกระทบต่อสุขภาพ และการตรวจสอบคุณภาพน้ำด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (สุชาติ บรรจงการ, 2553)

ปัญหาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ชุมชนเห็นว่า รุนแรงและสมควรได้รับการแก้ไขมากที่สุดคือ ปัญหาขยะมูลฝอย รองลงมาคือปัญหาน้ำเสีย ส่วนปัญหามลภาวะทางเสียง มลภาวะทางอากาศและ มลภาวะทางสายตาชุมชนเห็นว่า มีปัญหาไม่รุนแรงนัก สำหรับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นที่ รุนแรงและสมควรได้รับการแก้ไขมากที่สุดคือ ปัญหายาเสพติด รองลงมาคือ ปัญหาอาชญากรรมใน สวนของปัญหาขยะมูลฝอยนั้นพบว่า กิจกรรมเกี่ยวกับการบริโภคอาหารและการทำครัวก่อให้เกิดขยะ มากที่สุด และชุมชนมีการคัดแยกขยะเฉพาะที่สามารถนำไปขายได้เท่านั้น ส่วนปัญหาเกี่ยวกับน้ำเสีย ในชุมชนพบว่า แผลงกำเนิดน้ำเสียส่วนใหญ่เกิดจากบ้านเรือนและชุมชน รองลงมาเป็นน้ำเสียจาก ตลาดสด และโรงงานอุตสาหกรรม สอดคล้องกับผลวิเคราะห์น้ำในหองปฏิบัติการที่พบว่า ทั้ง 9 สถานี มีค่าออกซิเจนละลายในน้ำ (DO) และค่าปริมาณออกซิเจนที่ไซในการย่อยสลายสารอินทรีย์โดย แบบที่เรีย หรือค่าความสกปรกในรูป (BOD) เกินกว่าค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินจัด เป นแหล่งน้ำประเภทที่ 5 คือ แหล่งน้ำที่ได้รับน้ำทิ้งจากกิจกรรมบางประเภท และสามารถใช้ ประโยชน์ เพื่อการคมนาคมเท่านั้น ส่วนความต้องการในการแก้ไขปัญหามลพิษของชุมชนโดยให้ชุมชนมีส วนรวมนั้นชุมชนมีความต้องการจะแก้ไขปัญหามลพิษในชุมชน โดยต้องการให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจจาก ทุกสวนและเห็นว่าการสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันเป็นสิ่งสำคัญและควรเริ่มจาก ตนเองในระดับครัวเรือนก่อน รวมทั้งควรมีกรรมการชุมชนที่เข้มแข็ง มีเครือข่ายที่ กระจายอยู่ใน ชุมชน เพื่อร่วมกันจัดการกับปัญหามลพิษในชุมชนอย่างยั่งยืนเป็นระบบและ เป็นรูปธรรม (สาย พิณ แกวชินดวง, 2553)

เมื่อพิจารณาจากประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่องกำหนดประเภท และขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและ หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ปรากฏว่าประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมจำนวน 34 รายการซึ่งแต่ละประเภทล้วนแต่เป็นโครงการหรือกิจการที่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดมาตรการทางอาญาต่อผู้ที่ทำลายหรือสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมไว้ โดยกำหนดโทษ ทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืน หรือละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด รายละเอียดของเรื่อง ดังกล่าว ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 7 ตั้งแต่มาตรา 98 ถึงมาตรา 111 แต่เมื่อพิจารณาจากโทษทาง อาญาตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้วปรากฏว่า พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับ โทษในกรณีที่บุคคลซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ ทางสิ่งแวดล้อมแต่ได้ละเว้นซึ่งการกระทำตามหน้าที่ดังกล่าวแต่อย่างใดดังนั้นจึงเห็นได้ว่า

พระราชบัญญัติดังกล่าวจึงมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดสภาพบังคับทางอาญาในกรณีดังกล่าวซึ่งทำให้สามารถพิสูจน์ได้ว่าสมมติฐานของการวิจัยนี้นั้นถูกต้อง กล่าวคือ “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ขาดสภาพบังคับทางอาญาในกรณีที่บุคคลซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมแต่ได้ละเว้นซึ่งการกระทำ” (ยูทศศักดิ์ ศิริสินธ์ และปิยะนุช โปตะวณิช, ออนไลน์)

จากเนื้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาของสิ่งแวดล้อมในสังคม หรือชุมชนนั้น มีหลากหลายสาเหตุขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ และตัวบุคคลผู้ทำให้เกิดมลภาวะ การแก้ปัญหาจึงต้องมีการบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่วนในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น สาเหตุประการหนึ่งคือ ผู้บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขาดองค์ความรู้ด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม ทั้งการทำงานของหลายหน่วยงานก็ซ้ำซ้อนกัน ขาดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการเพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้า

ตารางที่ 2.4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม
สุวิชา สุภามา (2552: 82)	การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมนั้นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายอยู่ในระดับน้อย จากผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ขอเสนอแนะการปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายสิ่งแวดล้อมและแนวทางปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยขอจำกัดและการขาดประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะกรณีมลพิษทางน้ำ การวิจัยนี้เสนอว่าควรพัฒนานโยบายเชิงบวก โดยการสนับสนุนการสร้างภาคีภาคประชาชน และเอกชน ภาคประชาคมไซแกปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น
สุขุมรัฐ สารีบุตร (2555: 12)	ควรรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในหลายรูปแบบ โดยให้ มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนและจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินกิจกรรมตามงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานแบบไตรภาคีได้แก่ภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนรวมมือกัน

ตารางที่ 2.4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิชาการ	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม
จิราพร อนุรักษ์ (2554)	การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้นำชุมชนในภาพรวมในทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้นำ ด้านเพศ อายุ อาชีพมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมแต่ประสบการณ์การเป็นผู้นำชุมชนไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านโรงงาน ด้านคารองชีพ ด้านที่อยู่อาศัยมีผลต่อการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการสื่อสาร เรื่องสิ่งพิมพ์เสียง สื่อโฆษณา มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้นำชุมชนในเขตเทศบาล นครเชียงราย
สุชาติ บรรจงการ (2553)	แม่น้ำปะเหลียนในโซสำหรับอุปโภคบริโภค การเกษตรทำประมง แหล่งท่องเที่ยวและการสัญจรทางเรือ องค์ประกอบของน้ำแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือองค์ประกอบของน้ำดีและน้ำเสีย แหล่งกำเนิดน้ำเสียในชุมชนมาจาก 2 แหล่งคือ ธรรมชาติและกิจกรรมของมนุษย์ กฎแห่งการเปลี่ยนแปลงพบว่า การเปลี่ยนแปลงของน้ำแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ 1) การเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ที่ทำให้สัตว์น้ำไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้และ 2) การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของน้ำ ทั้งที่ส่งผลและไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของน้ำ การบำบัดน้ำเสียมี 2 แนวทางคือการบำบัดน้ำเสียโดยธรรมชาติและ การบำบัดน้ำเสียด้วยเทคโนโลยี
สายพิน แก้วชินดวง (2553)	ปัญหาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ชุมชนเห็นวามรุนแรงและสมควรได้รับการแก้ไขมากที่สุดคือ ปัญหาขยะมูลฝอย รองลงมาคือ ปัญหาน้ำเสีย ส่วนปัญหามลภาวะทางเสียง มลภาวะทางอากาศ และมลภาวะทางสายตาชุมชนเห็นว่า มีปัญหาไม่รุนแรงนัก สำหรับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นที่รุนแรงและสมควรได้รับการแก้ไขมากที่สุดคือ ปัญหายาเสพติด รองลงมาคือ ปัญหาอาชญากรรมในสวนของปัญหาขยะมูลฝอย ส่วนความต้องการในการแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 2.4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

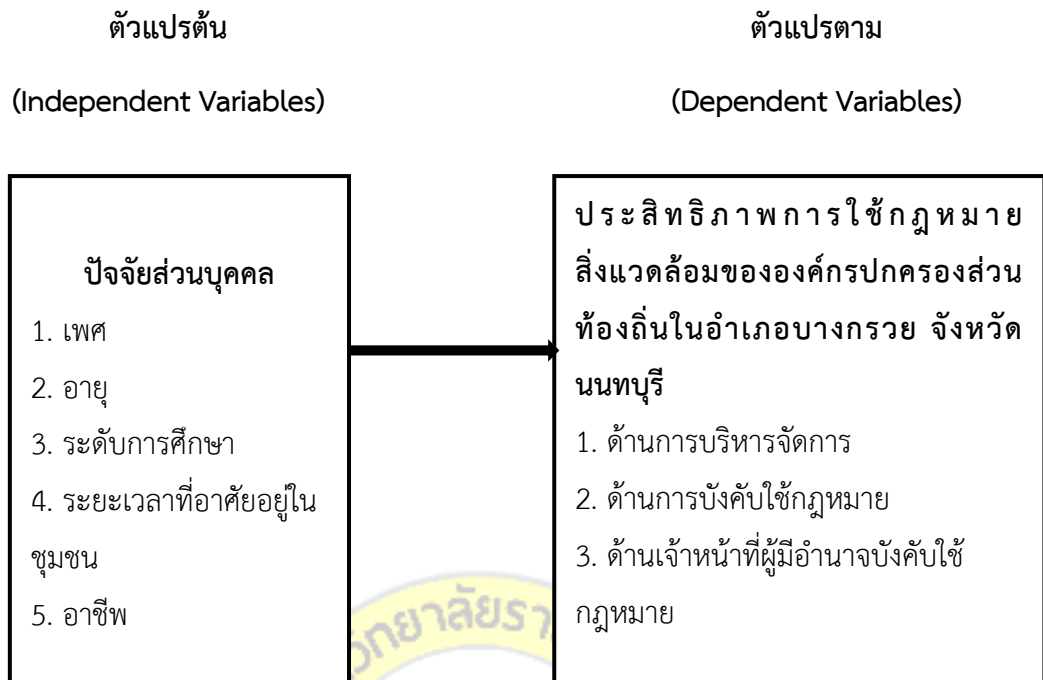
นักวิชาการ	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม
	สิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมนั้นชุมชนมีความต้องการจะแก้ไขปัญหาในชุมชน โดยต้องการให้เกิดความร่วมมือรวมใจจากทุกส่วน
ยุทธศักดิ์ ศิริสินธร และ ปิยะนุช โปตะวณิช (ออนไลน์)	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ขาดสภาพบังคับทางอาญาในกรณีที่บุคคลซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมแต่ได้ละเว้นซึ่งการกระทำ
ผู้วิจัย (2560)	ปัญหาของสิ่งแวดล้อมในสังคมมีหลากหลายสาเหตุขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และตัวบุคคลผู้ที่ก่อให้เกิดมลภาวะ การแก้ปัญหาจึงต้องมีการบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่วนในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยการทบทวน เอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยมีขอบเขตด้านตัวแปรดังนี้

1) ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และอาชีพ

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีและเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 129,439 คน (ที่ว่าการอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี งานทะเบียนราษฎร, 2559)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนโดยวิธีการเปิดตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane)

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และอาชีพ

3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) หรือตรวจสอบรายการโดยถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (สุวรรณ ศรีโกศาภิรมย์, 2546: 140)

5	หมายถึง	มีประสิทธิภาพในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีประสิทธิภาพในระดับมาก
3	หมายถึง	มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีประสิทธิภาพในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีประสิทธิภาพในระดับไม่เคย

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

3.4 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ

3.4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ศึกษาหลักการและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีจากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

3) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

- 4) สร้างเครื่องมือการวิจัย
- 5) นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
- 6) นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรเพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
- 7) ปรับปรุงแก้ไข
- 8) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้
- 2) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index: IOC) โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ
- 3) หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (สิน พันธุ์พินิจ, 2547: 191) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .768
- 4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

- 3.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ถึงนายอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเพื่อแนะนำตัวชี้แจงพร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดของคำถาม คำตอบในแบบสอบถามให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน
- 3.5.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

3.5.4 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 400 ชุด คิดเป็น 100% จึงตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

3.5.5 นำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องแล้ว ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS) เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) แบบสอบถาม

(1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

(2) ความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้อภิหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จึงได้กำหนดเกณฑ์ของค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพการใช้อภิหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดังนี้ (สุวรรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546: 140)

ค่าเฉลี่ย	4.50–5.00	ถือว่ามีประสิทธิภาพในระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50–4.49	ถือว่ามีประสิทธิภาพในระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50–3.49	ถือว่ามีประสิทธิภาพในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50–2.49	ถือว่ามีประสิทธิภาพในระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00–1.49	ถือว่ามีประสิทธิภาพในระดับ	น้อยที่สุด

(3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิภาพการใช้อภิหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และอาชีพ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน และค่าเอฟ (One-way ANOVA) โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

(4) ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยทำการรวบรวมจากแบบสอบถามแล้วจัดกลุ่มตามประเด็นที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และอาชีพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 400)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	155	38.75
หญิง	245	61.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

(n = 400)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	45	11.25
21-30ปี	120	30.00
31-40ปี	135	33.75
41 ปีขึ้นไป	100	25.00
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	182	45.50
ปริญญาตรี	148	37.00
สูงกว่าปริญญาตรี	70	17.50
รวม	400	100.00
4. ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
1-5 ปี	93	23.25
6-10 ปี	215	53.75
11 ปีขึ้นไป	92	23.00
รวม	400	100.00
5. อาชีพ		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	73	18.25
พนักงานเอกชน	97	24.25
เกษตรกร/รับจ้าง	116	29.00
ธุรกิจส่วนตัว	114	28.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 118 รูป พบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง มีจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 และเป็นเพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปีมีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาอายุ 21-30 ปี มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาวุฒิปริญญาตรี มีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 และมีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยในชุมชน 6-10 ปี มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาอาศัยในชุมชน 1-5 ปี มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และอาศัยในชุมชน 11 ปีขึ้นไป มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมาอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25

4.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย และ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย โดยภาพรวมและรายด้าน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2-4.5

ตารางที่ 4.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม

(n = 400)

ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ระดับประสิทธิภาพ		
	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.85	1.29	มาก
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.68	1.29	มาก
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย	3.90	1.11	มาก
รวม	3.81	1.23	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ สิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมาด้านการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 3.85$) และน้อยที่สุดด้านการบังคับใช้กฎหมาย ($\bar{x} = 3.68$)

ตารางที่ 4.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการบริหารจัดการ

(n = 400)

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับประสิทธิภาพ		
	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1.มีหน่วยงานให้ความรู้กับผู้มาติดต่อเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม	3.45	1.64	มาก
2.จัดบุคลากรเพื่อให้ความรู้กฎหมายสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน	4.04	1.11	มาก
3.กฎหมายที่ใช้บังคับมีความทันสมัย	3.96	1.20	มาก
4.มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติการกิจงานด้านสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ	3.88	1.24	มาก
5. มีการปฏิบัติงานตามแผนที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม	3.92	1.25	มาก
รวม	3.85	1.29	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ สิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการบริหารจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อ 2 จัดบุคลากรเพื่อให้ความรู้กฎหมายสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน” ($\bar{x} = 4.04$) รองลงมาใน “ข้อ 3 กฎหมายที่ใช้บังคับมีความทันสมัย” ($\bar{x} = 3.96$) และ “ข้อ 1 .มีหน่วยงานให้ความรู้กับผู้มาติดต่อเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม” อยู่ในระดับน้อยที่สุด” ($\bar{x} = 3.45$)

ตารางที่ 4.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี **ด้านการบังคับใช้กฎหมาย**
(n = 400)

ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	ระดับประสิทธิภาพ		
	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1.ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้มาตรการกฎหมายสิ่งแวดล้อม	3.70	1.24	มาก
2.หน่วยงานของท่านใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น	3.73	1.31	มาก
3.บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมด้วยสัดส่วนที่เหมาะสม	3.55	1.40	มาก
4.บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด	3.65	1.26	มาก
5. มาตรการกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ใช้บังคับมีความชัดเจน	3.77	1.23	มาก
รวม	3.68	1.29	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการบังคับใช้กฎหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อ 5 มาตรการกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ใช้บังคับมีความชัดเจน” ($\bar{x} = 3.77$) รองลงมาใน “ข้อ 2 หน่วยงานของท่านใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น” ($\bar{x} = 3.73$) และ “ข้อ 3. บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมด้วยสัดส่วนที่เหมาะสม” อยู่ในระดับน้อยที่สุด” ($\bar{x} = 3.55$)

ตารางที่ 4.5 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี **ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย**

(n = 400)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย	ระดับประสิทธิภาพ		
	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายสิ่งแวดล้อม	3.85	1.18	มาก
2. เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม	3.70	1.11	มาก
3. เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจในการบังคับใช้กฎหมาย	3.87	1.07	มาก
4. เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบในการรับเรื่องร้องเรียน	3.96	1.15	มาก
5. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามแผนที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม	4.14	1.05	มาก
รวม	3.90	1.11	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อ 5 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามแผนที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม” ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมาใน “ข้อ 4 เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบในการรับเรื่องร้องเรียน” ($\bar{x} = 3.96$) และ “ข้อ 2 เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม” อยู่ในระดับน้อยที่สุด” ($\bar{x} = 3.70$)

4.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนและอาชีพ ใช้สถิติ t-test .สำหรับการทดสอบตัวแปร 2 ตัว และ F-test .สำหรับการทดสอบตัวแปรที่มากกว่า 2 ตัวขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4.6-4.12

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ
สิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพ
การใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัด
นนทบุรี จำแนกตามเพศ

(n=400)

ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	เพศ				t	Sig
	ชาย (155 รูป)		หญิง (245 รูป)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.87	0.64	3.84	0.72	0.45	0.66
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.62	0.56	3.71	0.58	-1.58	0.12
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย	3.82	0.56	3.79	0.56	0.53	0.60
รวม	3.77	0.59	3.78	0.62	-0.20	0.46

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการ
ใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมี
ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภ
อบางกรวย จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ

ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	อายุ								F	Sig.
	ต่ำกว่า 20 ปี (45 คน)		21-30 ปี (120 คน)		31-40 ปี (135 คน)		41 ปีขึ้นไป (100 คน)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.88	0.49	3.87	0.76	3.78	0.66	3.90	0.71	0.68	0.56
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.66	0.48	3.70	0.57	3.65	0.62	3.67	0.55	0.14	0.94
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย	3.82	0.44	3.89	0.59	3.80	0.59	3.68	0.53	2.44	0.06
รวม	3.79	0.47	3.82	0.64	3.74	0.62	3.75	0.60	1.09	0.52

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการ
ใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่าง
กัน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ
ประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบาง
กรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอ บางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ระดับการศึกษา						F	Sig
	ต่ำกว่าปริญญา ตรี (182 คน)		ปริญญาตรี (148 คน)		สูงกว่าปริญญา ตรี (70 คน)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.80	0.68	3.88	0.77	3.91	0.53	0.92	0.40
2. ด้านการบังคับใช้อกฎหมาย	3.74	0.57	3.64	0.59	3.55	0.52	3.20	0.04
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้อกฎหมาย	3.75	0.55	3.90	0.56	3.71	0.56	3.94	0.02
รวม	3.76	0.60	3.81	0.64	3.72	0.54	2.69	0.15

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ
ประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัด
นนทบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้อกฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการบังคับใช้อกฎหมายและด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
บังคับใช้อกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นคู่ของด้านการบังคับใช้กฎหมายและด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) รายละเอียดดังแสดงในตาราง ที่ 4.9 - 4.10

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ระดับการศึกษา (ความคิดเห็นเฉลี่ย)	ผลต่างของความคิดเห็น		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี (3.81)	-	0.10	0.19*
ปริญญาตรี (3.87)	-	-	0.09
สูงกว่าปริญญาตรี (3.92)	-	-	-

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านการบังคับใช้กฎหมายเฉลี่ยรายคู่ด้วยค่าสถิติ LSD ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย ด้านการบังคับใช้กฎหมายแตกต่างจากกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้าน
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย

ระดับการศึกษา (ความคิดเห็นเฉลี่ย)	ผลต่างของความคิดเห็น		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี (3.81)	-	-0.15*	0.04
ปริญญาตรี (3.87)	-	-	0.19
สูงกว่าปริญญาตรี (3.92)	-	-	-

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านการบังคับใช้กฎหมาย
เฉลี่ยรายคู่ด้วยค่าสถิติ LSD ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมี
ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย ด้านการบังคับใช้กฎหมายแตกต่างจากกลุ่มระดับ
การศึกษาปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน							
	1-5 ปี (93 คน)		6-10 ปี (215 คน)		11 ปีขึ้นไป (92 คน)		F	Sig
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.83	0.82	3.84	0.67	3.88	0.59	0.49	0.69
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.69	0.58	3.71	0.58	3.58	0.55	1.12	0.34
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย	3.85	0.65	3.77	0.56	3.82	0.48	0.83	0.48
รวม	3.79	0.68	3.77	0.60	3.76	0.54	0.81	0.50

จากตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ

ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	อาชีพ								F	Sig.
	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (45 คน)		พนักงานเอกชน (120 คน)		เกษตรกร/รับจ้าง (135 คน)		ธุรกิจส่วนตัว (100 คน)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.96	0.74	3.71	0.65	3.91	0.65	3.83	0.72	2.40	0.07
2. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.68	0.65	3.69	0.53	3.71	0.55	3.62	0.58	0.58	0.63
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย	3.65	0.58	3.84	0.47	3.79	0.60	3.87	0.57	2.51	0.06
รวม	3.76	0.66	3.75	0.55	3.80	0.60	3.77	0.62	1.83	0.25

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกันทุกด้าน

4.4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีที่ได้จากคำถามปลายเปิด (Open-Ended) ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลโดยตารางแสดง ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ จำนวน และร้อยละ รายละเอียดดังที่ 4.13-4.14

ตารางที่ 4.13 ปัญหา อุปสรรค จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ลำดับที่	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
1	การติดต่อกับหน่วยงานยังขาดเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการคำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ	23	5.75
2	เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการประชาชนยังมีจำนวนกว่าประชาชนที่มาใช้บริการ	20	5.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อการติดต่อกับหน่วยงานยังขาดเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการคำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ” มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 รองลงมา คือ “เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการประชาชนยังมีจำนวนกว่าประชาชนที่มาใช้บริการ” มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4.14 ข้อเสนอแนะ จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรมีการจัดทำแผนภาพแสดงขั้นตอนและวิธีการในการติดต่อสื่อสารเจ้าหน้าที่หน่วยงาน เพื่อลดปัญหาการขาดเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำ	21	5.50
2	ควรมีจุดบริการเบ็ดเสร็จในจุดเดียว เพื่อแก้ปัญหาจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการประชาชน	20	5.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อควรมีการจัดทำแผนภาพแสดงขั้นตอนและวิธีการในการติดต่อสื่อสารเจ้าหน้าที่หน่วยงาน เพื่อลดปัญหาการขาดเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำ” มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 รองลงมา คือ “ควรมีจุดบริการเบ็ดเสร็จในจุดเดียว เพื่อแก้ปัญหาจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการประชาชน” มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีและ 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือทางการวิจัยคือ แบบสอบถามแล้วนำมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนก เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และอาชีพ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปร 2 ตัวแปร และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปรขึ้นไป นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย จากการวิจัยเรื่องนี้มีข้อค้นพบที่สามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย “ประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” สามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 มีอายุ 31-40 ปีมีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 อาศัยในชุมชน 6-10 ปี มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 และมีอาชีพเกษตรกร มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพการใช้งูหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.81) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า

1) **ด้านการบริหารจัดการ** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี **ด้านการบริหารจัดการ** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อ 2 จัดบุคลากรเพื่อให้ความรู้กฎหมายสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน” ($\bar{x} = 4.04$) รองลงมาใน “ข้อ 3 กฎหมายที่ใช้บังคับมีความทันสมัย” ($\bar{x} = 3.96$) และ “ข้อ 1 หน่วยงานให้ความรู้กับผู้มาติดต่อเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม” อยู่ในระดับน้อยที่สุด” ($\bar{x} = 3.45$)

2) **ด้านการบังคับใช้กฎหมาย** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี **ด้านการบังคับใช้กฎหมาย** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อ 5 มาตรการกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ใช้บังคับมีความชัดเจน” ($\bar{x} = 3.77$) รองลงมาใน “ข้อ 2 หน่วยงานของท่านใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น” ($\bar{x} = 3.73$) และ “ข้อ 3. บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมด้วยสัดส่วนที่เหมาะสม” อยู่ในระดับน้อยที่สุด” ($\bar{x} = 3.55$)

3) **ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี **ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อ 5 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามแผนที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม” ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมาใน “ข้อ 4 เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบในการรับเรื่องร้องเรียน” ($\bar{x} = 3.96$) และ “ข้อ 2 เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม” อยู่ในระดับน้อยที่สุด” ($\bar{x} = 3.70$)

ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกันทุกด้าน

5.1.4 สรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อการติดต่อกับหน่วยงานยังขาดเจ้าหน้าที่ให้บริการคำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ” มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 รองลงมา คือ “เจ้าหน้าที่ให้บริการประชาชนยังมีจำนวนกว่าประชาชนที่มาใช้บริการ” มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดใน “ข้อควรมีการจัดทำแผนภาพแสดงขั้นตอนและวิธีการในการติดต่อสื่อสารเจ้าหน้าที่หน่วยงาน เพื่อลดปัญหาการขาดเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำ” มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 รองลงมา คือ “ควรมีจุดบริการเบ็ดเสร็จในจุดเดียวเพื่อแก้ปัญหาจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการประชาชน” มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายตามความมุ่งหมายของการวิจัย ได้ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย และ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการจากการศึกษาพบว่าความคิดเห็นต่อ “ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราพร อนุรักษ์ (2554) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้นำชุมชนในเขต เทศบาลนครเชียงราย” ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงราย จำนวน 61 ชุมชน โดยแต่ละชุมชนจะเก็บจากผู้นำชุมชนที่ทำหน้าที่เป็นประธานในกลุ่มต่างๆ โดยเก็บข้อมูลชุมชนละ 4 คน รวม 244 คน ประกอบด้วยประธานชุมชน ประธานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ประธานกลุ่มแม่บ้าน และประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบปัจจัยที่ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมใช้ การวิเคราะห์ t-test และ F-test โดย ผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของ ผู้นำชุมชนในภาพรวมในทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยส่วนบุคคลของ ผู้นำด้านเพศ อายุ อาชีพ มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมแต่ประสบการณ์การเป็นผู้นำชุมชนไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านโรงงาน ด้านอาคารongชีพ ด้านที่อยู่อาศัยมีผลต่อการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการสื่อสาร เรื่องสิ่งพิมพ์เสียง สื่อโฆษณา มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้นำชุมชน ในเขตเทศบาลนครเชียงราย

2) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ด้านการบังคับใช้กฎหมายจากการศึกษาพบว่าความคิดเห็นต่อ “ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ยุทธศักดิ์ ศิริสินธุ์ และปิยะนุช โปตะวณิช** (ออนไลน์) ได้วิจัยเรื่อง “ปัญหาเกี่ยวกับสภาพบังคับทางกฎหมายในการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535” ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาจากประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่องกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ปรากฏว่าประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจำนวน 34 รายการซึ่งแต่ละประเภทล้วนแต่เป็นโครงการหรือกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดมาตรการทางอาญาต่อผู้ที่ทำลาย

หรือสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมไว้ โดยกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืน หรือละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด รายละเอียดของเรื่องดังกล่าว ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 7 ตั้งแต่มาตรา 98 ถึง มาตรา 111 แต่เมื่อพิจารณาจากโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วปรากฏว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษในกรณีที่บุคคลซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมแต่ได้ละเว้นซึ่งการกระทำตามหน้าที่ดังกล่าวแต่อย่างใดดังนั้นก็เห็นได้ว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดสภาพบังคับทางอาญาในกรณีดังกล่าวซึ่งทำให้สามารถพิสูจน์ได้ว่าสมมติฐานของการวิจัยนี้นั้นถูกต้องกล่าวคือ “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ขาดสภาพบังคับทางอาญาในกรณีบุคคลซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมแต่ได้ละเว้นซึ่งการกระทำ”

3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายจากการศึกษาพบว่าความคิดเห็นต่อ “ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวิชา สุภามา (2552) ได้วิจัยเรื่อง “การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย อยู่ในระดับน้อย ผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ขอเสนอแนะการปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายสิ่งแวดล้อมและแนวทางปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยขอจำกัดและการขาดประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะกรณีมลพิษทางน้ำ การวิจัยนี้เสนอแนะว่า อปท. ควรพัฒนานโยบายเชิงบวก โดยการสนับสนุนการสร้างภาคีภาคประชาชนและเอกชน ภาคประชาคมไซแกปญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าควรรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในหลายรูปแบบได้แก่ การฝึกอบรมใหม่มีความรู้ด้านกฎหมาย สิ่งแวดล้อม การเพิ่มบทบาทให้แก่อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ท.ส.ม.) โดยให้มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนและจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินกิจกรรมตามงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานแบบไตรภาคีได้แก่ ภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนร่วมมือกันทำงานที่สำคัญอย่างยิ่งในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายควรดำเนินการแก้ไขกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่หลายฉบับ ควรรวบรวมกฎหมายสิ่งแวดล้อมไทยนำมาปรับปรุงเพื่อให้เกิดเอกภาพที่แท้จริง บังเกิดการประสานงานที่ดีและรวดเร็ว โดยที่เจ้าหน้าที่และประชาชนมีความเข้าใจ สามารถปฏิบัติงานได้ดี อีกประเด็นที่ค้นพบจากการศึกษาควรมีการ

กระจายอำนาจแกสวณภูมิภาค และสวนท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มากยิ่งขึ้น อัตราการแปลผลของตัวแปรอิสระสวนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ภาครัฐภาคเอกชนได้ผลดี และภาคประชาชน ได้ดำเนินการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมได้ผลดีอยู่ในระดับปานกลาง ควรจะได้มีการปรับปรุง แก้ไขให้ดียิ่งขึ้นเพื่อไปสู่ระดับดีมากต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

5.3.3.1 ด้านการบริหารจัดการ ในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการนั้น ควรมีกระบวนการดำเนินงานที่แน่นอนทั้งในด้านนโยบาย และการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีการอบรมความรู้ให้ทั้งประชาชนที่อาศัยในชุมชน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

5.3.3.2 ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจให้ประชาชนทราบถึงกระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจ และลดปัญหาความขัดแย้งในสังคม

5.3.3.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย เจ้าหน้าที่ควรต้องมีความเชี่ยวชาญในส่วนงานที่ตนปฏิบัติทั้งในงานเอกสาร การบังคับใช้กฎหมาย และงานที่ปรึกษาเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

หากมีการวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมในครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะการดำเนินการวิจัยในลักษณะดังต่อไปนี้

5.3.2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และหลักกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ยังมี ปัญหาในการบังคับใช้กับบริบทของชุมชน

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายสิ่งแวดล้อมของไทยกับของต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากฎหมายสิ่งแวดล้อมของไทยต่อไป

5.3.2.3 ควรศึกษาการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานอื่นที่กฎหมายให้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางร่วมกันในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมมลพิษ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2557). ค้นเมื่อ 5 กันยายน 2557, จาก <http://www.pcd.go.th>.
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2560). **คลังความรู้กฎหมายสิ่งแวดล้อม: พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535**. ค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://www.deqp.go.th/knowledge/กฎหมายสิ่งแวดล้อม>.
- กิตติบดี ไยพุล. (2545). “**เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานวิจัยด้านกฎหมายกับการจัดการสิ่งแวดล้อม**”. รายงานสรุปผลการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมหัวข้อ. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราพร อนุรักษ. (2554). **ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงราย**. รายงานการวิจัย. เชียงราย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- เฉลิมชาติ แจมจรรยา และคณะ. (2541). **คู่มือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ธเรศ ศรีสถิตย. (2556). **รวมกฎหมายและกฎกระทรวงสำหรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพล อรุณะกสิกร. (2552). **พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- พัชรวัลย์ ศุภณะ. (2558). **ประสิทธิภาพผู้บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักราชสังคหวัตถุ**. ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยุทธศักดิ์ ศิริสินธุ์ และ ปิยะนุช โปตะวณิช. **ปัญหาเกี่ยวกับสภาพบังคับทางกฎหมายในการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535**. ค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2560. จาก, law.nida.ac.th/main/images/Data/IS/yutthasak%20sirisint.pdf.
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109/ตอนที่ 37 หน้า 1 วันที่ 4 เมษายน 2535
- วิเชียร วิทญูตม. (2554). **ทฤษฎีองค์การ**. กรุงเทพฯ: บริษัทธีระพลม.

- วิภาดา ทองเกลี้ยง. (2560). **ทฤษฎีการจัดการ**. ค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2560. จาก, <https://www.gotoknow.org/posts/449253>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. **พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535**.
- สายพิณ แกวชินดวง. (2553). **การศึกษาสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนเมือง แขวง อนุสาวรีย์เขต บางเขนกรุงเทพมหานคร**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: วิจัยพัฒนา.
- สุขุมรัษฎ์ สาริบุตร. (2555). **กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมของไทย**. รายงานวิจัย. งานวิจัยและพัฒนา กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, กันยายน 2555.
- สุชาติ บรรจงการ. (2553). **องค์ความรู้การบำบัดน้ำเสียชุมชนที่ได้จากการสืบค้นด้วยเทคนิคทางสิ่งแวดล้อม. รายงานวิจัยสิ่งแวดล้อม**. บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. (2557). **ทางเลือกหนึ่งในการเยียวยาผู้เสียหายจากปัญหามลพิษ**. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2560 จาก <http://elib.coj.go.th/Article/13-0006-01.pdf>, [21 สิงหาคม 2557].
- สุรชัย ศิริโกการภิรมณ์. (2546). **การวิจัยทางการศึกษา**. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- สุวิชา สุภามา. (2552). **การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารประชากรศาสตร์ 2551, มีนาคม 2552**.
- เสาวภาคี สุกุลโรมวิลาส. (2546). **การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับมาตรการการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. ค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2560, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0%B8%A0%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%A2>
- อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์. (2552). **กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- Gibson, James L. Ivanceyich, John M., & Donnelly, James H. (1988). **Organization**. 6th ed, Texas: Business Publications.
- Good, C.V. (1975). **Dictionry of education**. New York: Mc Graw-Hill.
- Greenpeace Thailand. (2560). **ผลกระทบของภาวะโลกร้อน**. ค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2560. จาก,

<http://www.greenpeace.org/seasia/th/campaigns/climate-and-energy/impacts/>.

Kartz and Kahn. (1987). **The Social Psychology of Organization**. New York: John Wiley & Sons.

Millet, J.D. (1945). **Management in the public**. Service. Newyork: Mc Graw-Hill.

Price. Alan. (2004). **Human Resource Management. In a Business Context**. 2nd edition. London: Thomson Learning.

Ryan,T.A. & Smith, P.C. (1954). **Principle of industrial psychology**. New York: The Ronald Press Company.

Simon, H.A. (1960). **Administration behavior**. New York: The Mcmillan.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับเป็นข้อมูลและแนวทาง สำหรับผู้วิจัย เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนา และปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีให้มีการบังคับใช้กฎหมายได้ดีมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ได้จะแปลผลการวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลรายฉบับนี้เป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์เฉพาะการวิจัยนี้เท่านั้นไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านหรือหน่วยงานของท่านแต่ประการใด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับการอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณและขออโนโมทนา มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

นายประกิต บุญมี

อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ต่ำกว่า 20 ปี
- 2) 21-30 ปี
- 3) 31-40 ปี
- 4) 41 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

- 1) 1-5 ปี
- 2) 6-10 ปี
- 3) 11 ปีขึ้นไป

5. อาชีพ

- 1) ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- 2) พนักงานเอกชน
- 3) เกษตรกร/รับจ้าง
- 4) ธุรกิจส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แต่ละข้อและแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ว่ามีอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เหมาะสมที่สุดและมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในระดับมาก
 3 หมายถึง ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในระดับน้อย
 1 หมายถึง ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในระดับน้อยที่สุด

	ประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ระดับประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการบริหารจัดการ						
1	มีหน่วยงานให้ความรู้กับผู้มาติดต่อเกี่ยวกับ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม					
2	จัดบุคลากรเพื่อให้ความรู้กฎหมายสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน					
3	กฎหมายที่บังคับใช้มีความทันสมัย					
4	มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติการงานด้านสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ					
5	มีการปฏิบัติงานตามแผนที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม					

	ประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย สิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ระดับประสิทธิภาพการใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ด้านการบังคับใช้กฎหมาย (ต่อ)						
6	ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ มาตรการกฎหมายสิ่งแวดล้อม					
7	หน่วยงานของท่านใช้กฎหมาย สิ่งแวดล้อมในการแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น					
8	บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมด้วย สัดส่วนที่เหมาะสม					
9	บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่าง เข้มงวด					
10	มาตรการกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ใช้ บังคับมีความชัดเจน					
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย						
11	เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจใน กฎหมายสิ่งแวดล้อม					
12	เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเท่า เทียม					
13	เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจในการบังคับใช้ กฎหมาย					
14	เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบในการ รับเรื่องร้องเรียน					
15	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามแผนที่เกี่ยวกับ การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย
สิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

3.1 ด้านการบริหารจัดการ

ปัญหา อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

3.2 ด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ปัญหา อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

3.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย

ปัญหา อุปสรรค

.....

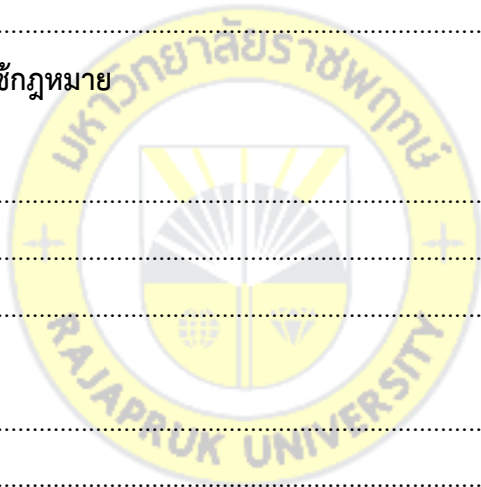
.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ
ประวัติการศึกษา นายประกิต บุญมี
มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
นิติศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสยาม
นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายเอกชนและธุรกิจ)

ชื่อ
ประวัติการศึกษา ผศ.สุวัฒน์ ไกรสกุล
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
นิติศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายมหาชน)

